

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 listopada 2024 r,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 386/22

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 14 czerwca 2022 r., sygn. akt XVIII K 192/21

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2022 roku Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny, uznał oskarżonego **J. S.** za winnego tego, że w dniu 12 marca 2018 w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości C. S.A. z siedzibą w O. w postaci pieniędzy w kwocie 6.000.000 zł, w związku z zawarciem umowy m.in.

sprzedaży na rzecz w/wym. pokrzywdzonej Spółki wierzytelności i 29.999 udziałów A. Sp. z o.o. z siedzibą w P. w E. sp. z o.o. z siedzibą we W. , poprzez wyzyskanie błędu reprezentanta w/wym pokrzywdzonej spółki co do braku obciążeń prawami osób trzecich sprzedawanych na jej rzecz udziałów, gdzie na moment zawierania umowy sprzedawane udziały były objęte m.in. dokonany w dniu 18 października 2017 r. zajęciem komorniczym w toku prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie K.K. postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi A. Sp. z o.o. z siedzibą w P. o sygn. akt: KM [...], czym wyczerpał znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Za niniejsze, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, jak również orzekł w stosunku do niego karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna odpowiada kwocie 300,00 zł oraz zasądził na rzecz Skarbu Państwa 13.709,30 zł tytułem kosztów procesu.

Po rozpoznaniu sprawy w postępowaniu apelacyjnym, Sąd Apelacyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2024 roku o sygn. II AKa 386/22 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął iż doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem miało postać zobowiązania do zapłaty 6.000,000 zł, a za podstawę skazania i wymiaru kary przyjął, zgodnie z art. 4 § 1 k.k. wskazane w wyroku przepisy w stanie prawnym obowiązującym przed zmianą wprowadzoną z dniem 1 października 2023 r. na podstawie art. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2022.2600 art. 1). Nadto Sąd II instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 12.180,00 zł.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego - zarzucając:

1. rażące naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., poprzez sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a to za sprawą uznania, że oskarżony J. S. dopuścił się zarzucanego mu czynu (w szczególności poprzez celowe niepoinformowanie

wspólników C. S.A. w czasie zawarcia umowy sprzedaży o toczących się postępowaniach egzekucyjnych wobec A. Sp. z o.o. oraz fakcie zajęcia jej udziałów w E. Sp. z o.o.), a ponadto, że działał on z zamiarem wyzyskania błędu reprezentantów pokrzywdzonej spółki w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w sytuacji gdy:

1. oskarżony nie posiadał wiedzy o niemożności wykonania umowy z dnia 12 marca 2018 r. przez A. Sp. z o.o., z uwagi na złą kondycję finansową spółki, prowadzącą do jej niewypłacalności, a w szczególności nie był on świadomy, że sprzedawane udziały były objęte m.in. dokonaniem w dniu 18 października 2017 roku zajęciem komorniczym w toku prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie K.K. postępowania egzekucyjnego o sygn. akt: Km [...]; oskarżony nie posiadał bowiem dostępu do sprawozdań finansowych ani innych dokumentów poza tymi publikowanymi cyklicznie przez spółkę na mocy stosownych przepisów;
2. oskarżony w bardzo ograniczonym zakresie uczestniczył w procesie zawarcia umowy sprzedaży udziałów, gdyż to udziałowcy A. Sp. z o.o., w tym min. G. S. , który następnie negocjował jej realizację i poszczególne postanowienia umowne, podjęli decyzję o przystąpieniu do umowy sprzedaży oraz przejęcia udziałów; w samym dniu transakcji to wyłącznie G. S. prowadził ostateczne ustalenia i dyskusje z M. D. oraz W. M. w zakresie kształtu umowy oraz jej warunków zabezpieczających, czego świadkami byli wszyscy obecni przy zawieraniu aktu notarialnego; oskarżony nie uczestniczył w spotkaniach ani naradach dotyczących C. S.A., jej sytuacji ekonomicznej oraz jej planów strategicznych, a wszelkie ustalenia, ogólny kształt umów i ich poszczególne zapisy, jakie zostały podpisane przez strony w dniu 12 marca 2018 r. były efektem negocjacji i rozmów pomiędzy wskazanymi powyżej osobami;
3. w czasie zawarcia umowy sprzedaży udziałów w dniu 12 marca 2018 r. spółkę A. Sp. z o.o. reprezentował ówczesny pełnomocnik K. K., który także uczestniczył przy negocjacjach jej zawarcia, prowadził ponadto obsługę prawną E. Sp. z o.o., jak również nadzorował i koordynował cały proces

zawarcia przedmiotowej transakcji; finalnie to w/w, działający w imieniu A. Sp. z o.o., brał udział przy dokonywaniu czynności sprzedaży udziałów w dniu 12 marca 2018 r. przed notariuszem J. Z. ; oskarżony natomiast występował w przedmiotowej umowie jako osoba fizyczna, będąca jednym z wierzycieli.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Regionalnej w Warszawie wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania, albowiem jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji przepisów art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem Sąd *ad quem* zmienił wyrok Sądu meriti, niemniej nie dotyczyło to wymierzonej względem oskarżonego kary roku pozbawienia wolności z warunkowy zawieszaniem na okres 3 lat próby. Nie został zatem spełniony warunek w postaci wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co uprawniałoby obrońcę do wniesienia kasacji. W przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutach, jak również z części motywacyjnej, nie wskazano natomiast na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna *ex lege*. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu m. in. o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej.

[J.J.]

[ał]